

[Undervisningsministeren.]

viser kun til, at dette Spørgsmaal kan drøftes med Landbrugsministeren, naar Udvalget nu bliver nedsat.

Man har rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde gives større Mulighed for Ledelsen af Kontrolforeninger til ved Reguleringer, som foretages hvert tredje Aar, at sikre, at alle kunde komme i den Forening, hvor de naturligst hørte hjemme. Jeg tror, at der i den Beføjelse, Sammenslutningerne har til at forhindre, at Medlemmer, som ikke retter sig efter Bestemmelserne, kan faa deres Kontroltal med i Beretningen, ligger en betydelig Myndighed til at kunne indrette sig fornuftigt med Hensyn til Optagelse i Kontrolforeningerne. Der er jo slet ingen Tvivl om, at det er af overordentlig stor Betydning at faa flere med i Kontrolforeningerne, end der er nu, og at det maa tilstræbes overalt at gøre Adgangen saa let som muligt. Samtidig er jeg enig i, hvad der ogsaa er fremført, at man fremdeles bør vaage over, at de Tal, der fremkommer fra Kontrolforeningerne, er saa omhyggelige og rigtige, som saadanne Tal kan blive. Derfor er der heller ingenting at sige til, at man lægger Vægt paa, at det er Kontrol-assistenten, der skal tage Prøven, selv om man naturligvis er nødt til at tage Hensyn til de særlige Forhold, der kan være til Stede ved de meget smaa Besætninger. Men der bygges saa meget, ogsaa økonomisk, paa de Tal, der fremkommer paa Grundlag af disse Kontrolringer, at der er god Grund til at stille Krav om, at der skabes størst mulig Sikkerhed for, at Tallene er rigtige. Det har jeg ogsaa forstaaet, at man fra alle Sider er enig om maa være Formaalet.

Der har været fremført et stærkt Ønske om yderligere Støtte til Staldbedømmelse, medens der fra anden Side har været udtalt en vis Skepsis over for denne Staldbedømmelse. Jeg tror, man maa sige, at baade Staldbedømmelse og Dyrskuer maa bibeholdes, og at Staldbedømmelse er et virksomt Middel til at drage med ind i Avlsarbejdet en hel Del Besætninger, som maaske ellers ikke vilde komme med. Derom er der ingen Tvivl, og man behøver ikke at stille sig saaledes, at man siger: Enten Staldbedømmelse eller Dyrskuer. Jeg mener, man maa sige: Baade Staldbedømmelse og Dyrskuer, og at man skal gøre sig Umage for gennem Staldbedømmelse at drage med ind i Avlsarbejdet Folk, som saa derigennem vil blive interesserede i at faa deres Dyr fremstillet paa Dyrskuer.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thom-

sen nævnte Spørgsmaalet om, at der skulde være Mulighed for at graduere Tilskuddet til Kvægavlsforeninger, saa at de Foreninger, der havde særlig gode Tyre, skulde kunne faa et større Statstilskud end Foreninger, der arbejder med mindre gode Dyr. Det kan der siges noget for, men dog forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj har nogen Ret i, at for de store Foreninger, der køber de dyre Tyre, vil i al Almindelighed et Statstilskud som det, der her er Tale om, være af mindre Betydning, end hvor der er Tale om paa bar Bund at starte en Forening ude i Sognene. Og da det væsentligste Formaal med denne Støtte er at fremme Interessen for Arbejdet, er det muligt, at man alligevel gør mest Nytte ved at give et ensartet Tilskud, som det foreslaas i Lovforslaget.

I øvrigt har jeg ikke væsentligt at sige. De saglige Spørgsmaal, der har været fremme, kan med størst Nytte drøftes i et Udvalg, som jeg forstaaer der er Ønske om at faa nedsat. Da Lovforslaget ikke indeholder store Principspørgsmaal, men i det væsentlige er en Fortsættelse af den bestaaende Lovgivning, vil ogsaa jeg haabe, at man under Udvalgsarbejdet kan finde en Form, som man fra alle Sider kan være tilfreds med. Dansk Landbrug har i Øjeblikket Brug for al den Opmuntring — ogsaa paa dette Omraade —, der kan gives, for at holde den Produktion i Gang, som hele det danske Samfund er livsinteressert i bliver holdt i Gang.

Jensen (Horsebæk): Naar det ærede Medlem Hr. Løje — og det samme gælder det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen — har udtalt Tvivl om Staldbedømmelsens Værdi, maa jeg næsten tro, at det maa bero paa Ukendskab til denne Form for Arbejdet til Husdyrbrugets Fremme. Staldbedømmelsen foregaar paa Grundlag af Afstamning og Ydelse; det er det grundlæggende for Staldbedømmelsen, som det er for Dyrskuerne, og det er saa rigtigt, hvad der er fremhævet, at Staldbedømmelse og Dyrskuer ligger ved Siden af hinanden, at det ene saa at sige er betinget af det andet. Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, at man i hvert Fald paa vore Fællesskuer staar over for dette, at de meget let bliver for store, derved at Tilførselen af Kvæg bliver større end ønskeligt. Man har drøftet Spørgsmaalet i Fællesledelsen paa Fyn og har derunder været inde paa Spørgsmaalet om netop gennem Staldbedømmelser at udtage de bedste Besætninger til at møde frem paa det aarlige Fællesskue for at gøre